

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "LAURA ASHLEY" för varor i klasserna 3, 18, 24 och 25

Innehavare av det varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering: Internationella registreringen nr 311 675 av figurmärket "Ashley's" för varor i klass 25, italienska registreringen nr 517 151 av figurmärket "Ashley's" för varor i klasserna 3, 18, 24 och 25, internationella registreringen nr 646 926 av figurmärket "Ashley's il primo Cashmere Italiano" för varor i klass 25.

Invändningsenhetens beslut: Invändningen bifalls i sin helhet.

Överklagandenämndens beslut: Talan ogillas.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.5 i rådets förordning nr 40/94 eftersom överklagandenämnden inte fastställde huruvida sökanden använder det gemenskapsvarumärke som ansökan gäller utan skälig anledning.

Överklagande ingett den 1 augusti 2008 av Kurt-Wolfgang Braun-Neumann av det beslut som personaldomstolen meddelade den 23 maj 2008 i mål F-79/07 Braun-Neumann mot parlamentet

(Mål T-306/08 P)

(2008/C 247/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Kurt-Wolfgang Braun-Neumann (Lohr am Main, Tyskland) (ombud: advokaten P. Ames)

Övrig part i målet: Europaparlamentet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva det beslut som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 23 maj 2008 i mål F-79/07,
- pröva målet i sak och bifalla klagandens ursprungliga yrkanden och följaktligen förplikta parlamentet att retroaktivt från och med den 1 augusti 2004 till sökanden betala den andra hälften av efterlevandepensionen efter Gisela Mandt med ett belopp på 1 670,84 euro per månad jämte ränta motsvarande räntesatsen för Europeiska centralbankens utlåningsfacilitet plus tre procent,

— i andra hand återförvisa målet till Europeiska unionens personaldomstol

Grunder och huvudargument

Överklagandet är riktat mot det beslut som personaldomstolen meddelade den 23 maj 2008 i mål F-79/07, Braun-Neumann, varigenom klagandens talan avvisades.

Till stöd för sitt överklagande gör klaganden gällande att personaldomstolen har gjort en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskapen, eftersom denna tolkning strider mot allmänna gemenskapsrättsliga principer. Enligt klagandens uppfattning var det fel av personaldomstolen att tolka en skrivelse så att den var en åtgärd som går någon emot. Vidare är kravet på rättssäkerhet uppfyllt endast om det anses att avsaknaden av information om vilka rättsmedel som står till buds påverkar vid vilken tidpunkt fristen för att väcka talan börjar löpa, eftersom en sökandes rättigheter annars undergrävs. Slutligen ska personaldomstolens tolkning anses oproportionerlig med hänsyn till konsekvenserna för klaganden.

Talan väckt den 8 augusti 2008 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte mot harmoniseringsbyrån (executive edition)

(Mål T-310/08)

(2008/C 247/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Tyskland) (ombud: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 5 juni 2008 i ärende R 845/2007-1,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket executive edition för varor i klasserna 7, 9 och 11 (ansökan nr 4 908 182).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordningen (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det sökta varumärket uppvisar tillräcklig särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1, svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 15 augusti 2008 – Melli Bank mot rådet

(Mål T-332/08)

(2008/C 247/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Melli Bank plc (London, Förenade kungariket) (ombud: R. Gordon QC, M. Hoskins, Barrister, och T. Din, Solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara punkt 4 avsnitt 8 i bilagan till rådets beslut om restriktiva åtgärder mot Iran, i den del den avser Melli Bank plc.
- förklara att artikel 7.2 d i rådets förordning 423/2007/EG inte får tillämpas, om domstolen finner att artikel 7.2 d i förordningen har tvingande verkan, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I detta mål yrkar sökanden delvis ogiltigförklaring av rådets beslut 2008/475/EG av den 23 juni 2008 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran ⁽¹⁾, i den del sökanden finns upptagen i förteckningen över fysiska eller juridiska personer, enheter och organ vars tillgångar och ekonomiska resurser ska frysas i enlighet med den bestämmelsen. Sökanden angrep samma beslut i mål T-246/08, Melli Bank mot rådet ⁽²⁾

Till stöd för sin ansökan i förevarande mål hävdar sökanden att rådet har åsidosatt sin motiveringsskyldighet, eftersom det inte angav några individuella och särskilda skäl för att ta upp sökanden i förteckningen. Sökanden anför att bolaget har tagits upp i förteckningen, inte för att det självt har varit inblandat i stödandet av Irans kärntekniska verksamhet, utan endast därför att det är ett dotterbolag till ett moderbolag som antas vara inblandat i sådan verksamhet.

Sökanden hävdar även att det, om artikel 7.2 d i rådets förordning (EG) nr 423/2007 ⁽³⁾ ska tolkas på så sätt att rådet är skyldigt att i förteckningen ta upp varje dotterbolag som ägs eller kontrolleras av ett moderbolag som självt har tagits upp i förteckningen över fysiska eller juridiska personer, enheter och organ vars tillgångar och ekonomiska resurser ska frysas, ska förklaras att artikeln inte får tillämpas, eftersom den strider mot proportionalitetsprincipen.

Sökanden anser att en skyldighet att ta upp dotterbolaget i förteckningen inte behövs och är olämplig för att uppnå målen med förordningen. Den omständigheten att moderbolaget tas upp i förteckningen hindrar nämligen ett dotterbolag som är hemmahörande i Europeiska unionen från att ta emot instruktioner från moderbolaget som direkt eller indirekt skulle leda till att verkan av att ta upp moderbolaget i förteckningen kringgicks.

Slutligen hävdar sökanden att artikel 7.2 d i nämnda förordning ska tolkas så, att rådet ges en behörighet att i förteckningen godtyckligt ta upp ett dotterbolag till ett moderbolag som har tagits upp i förteckningen, och inte så, att rådet åläggs en sådan skyldighet.

⁽¹⁾ EUT L 163, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 197, 2008, s. 34.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 103, s. 1).

Förstainstansrättens beslut av den 14 juli 2008 – Hotell Cipriani mot kommissionen

(Mål T-254/00 R)

(2008/C 247/46)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på domstolen har förordnat om avskrivning av målet.

Förstainstansrättens beslut av den 10 juli 2008 – Cornwell mot kommissionen

(Mål T-102/04) ⁽¹⁾

(2008/C 247/47)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 106, 30.4.2004.